

គ្រឿងរោមពាក្យ

ក្រុកគុលិ វីរ៉ែម 107 ឆ្នាំ

ជូនផ្ទាល់ខ្លួន
ជាពាក្យទេរីយេ
ស៊ិន ‘បុគុលី’ តាក់បើយោង
សងបិនវិយ 107 ឆ្នាំ បិដតាំនាន
ជូនជិតវិធម្មានជាពាក្យទេរីយេ
កៅកែវតាន អានព័ន្ធណា 11

◇ สืบปูคออี้ - ภาพปูคออี้ใช้ชีวิตอยู่ที่บ้าน
บางกลดอย อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี เมื่อไม่นาน
มานี้ กระหึ่นวันที่ 5 ต.ค. ปูคออี้เสียชีวิตอย่างสงบ
ที่ร.พ.พระจอมเกล้า จ.เพชรบุรี ปิดตำนานผู้นำ
จิตวิญญาณชาติพันธุ์ ในวัย 107 ปี

นักสู้ผู้อุทิศตนเพื่อสิทธิมนุษยชน ภายหลัง ญาตินำส่งร.พ.พระจอมเกล้า เพชรบุรี แพทย์ลงความเห็นปอดติดเชื้อ หัวใจล้มเหลว เนียบพลัน ตั้งบำเพ็ญกุศลที่วัดแก่งกระจาด มาปีกิจวันที่ 8 ต.ค.นี้ แล้วนำถ้าอธิกลับบ้านใจแผ่นดิน เปาแก่งกระจาด แผ่นดินเกิด เมื่อเวลา 04.14 น. วันที่ 5 ต.ค. นายโคง มีมิ หรือปูค้อ หรือปูค้ออี อายุ 107 ปี ผู้นำทางจิตวิญญาณกลุ่มชาติพันธุ์ปกาเกอะญอ แห่งป่าแก่งกระจาด จ.เพชรบุรี ได้จากไปอย่างสงบแล้วที่ ร.พ.พระจอมเกล้า จ.เพชรบุรี หลังจากเมื่อวันที่ 30 ก.ย. ล้มป่วยหนักจนไม่ได้สติ ญาตินำส่งร.พ.แก่งกระจาด และส่งมารักษาต่อที่ ร.พ.พระจอมเกล้า

โดยแพทย์ลงความเห็นถึงสาเหตุการเสียชีวิตว่าปอดติดเชื้อ และหัวใจล้มเหลว เนียบพลัน โดยญาตินำร่างปูค้ออีกลับไปตั้งบำเพ็ญกุศลที่วัดแก่งกระจาด อ.แก่งกระจาด จากเดิมตั้งใจจะประกอบพิธีตามความประเพณีของชาวกะเหรี่ยงบ้านโปงลีก-นางกลอย แต่เนื่องจากในพื้นที่มีฝนตกหนักมาก การเดินทางไปยังบ้านโปงลีก-นางกลอยเต็มไปด้วยความยากลำบาก และกำหนดมาปีกิจในวันที่ 8 ต.ค.นี้

นพ.ชุมพล เดชะอิ่ม ผอ.ร.พ.พระจอมเกล้า กล่าวว่ารับตัวปูค้ออีมารักษาที่ร.พ.ตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค. แพทย์ตรวจเบื้องต้นพบว่ามีอาการติดเชื้อที่ระบบทางเดินหายใจ ปอด

อักเสบ ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หลังจากรักษาได้ 2 วัน ปูคืออี้มีอาการทรุดหนัก นี้ เลือดออกในทางเดินอาหาร ในช่วงกระเพาะอาหาร ทำให้เกิดภาวะซ็อก แม้แพทย์จะให้ยาให้เลือด และรักษาพยาบาลอย่างเต็มที่แล้ว แต่เนื่องจากปูคืออีชราภาพมาด ทำให้ไม่สามารถทนอาการป่วยได้ และเสียชีวิตในที่สุด

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายสุรพงษ์ กองจันทึก อธีดกรรมการสิทธิมนุษยชน สภาทนายความ พร้อมด้วยญาติพี่น้องปูคือ อี รวมทั้งกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงจาก จ.เพชรบูรี จ.ราชบูรี และบางส่วนจากภาคเหนือ เดินทางมาร่วมพิธีศพท่ามกลางความเศร้าโศกเสียใจ และหลังเสร็จสิ้นพิธีศพของปูคือแล้ว ญาติและญาติหลานมีความเห็นว่าจะนำถ้ากระดูก

กลับไปปั้งบ้านบางกลอยบน หรือบ้านใจ
แผ่นดิน แผ่นดินเกิดของปู่ ส่วนจะดำเนินการ
ด้วยวิธีการใดนั้น ทางญาติจะพูดคุยกันในราย
ละเอียดอีกที

สำหรับปู่คออี หรือนายโคง มีมี เป็นกลุ่ม
ชาติพันธุ์ปะกานเกอะญอ เกิดเมื่อปี พ.ศ.2454
บริเวณด้านหน้าลำภาชี ป่าแก่งกระจาน รอยต่อ
จ.เพชรบูรี และ จ.ราชบูรี บิดาชื่อนายมนิ และ
มารดาชื่อนางพินอคี โดยปู่คออีใช้ชีวิตมี
ครอบครัวอยู่ในผืนป่าแก่งกระจาน ต่อมามีเมื่อ
ปีพ.ศ.2524 รัฐบาลจัดตั้งอุทยานแห่งชาติแก่ง
กระจาน และปีพ.ศ.2539 อุทยาน โยกย้ายชาว
กะเหรียง และปู่คออีออกจากป่า รวม 57
ครอบครัว และจัดสรรที่ดินทำกินให้บริเวณ
พื้นที่หมู่ 1 บ้านบางกลอยล่าง ต.ห้วยแม่เพรียง
อ.แก่งกระจาน อยู่ได้ไม่นานปู่คออีและชาว
บ้านย้ายกลับเข้าไปอยู่ในพื้นที่ป่าดังเดิม

จากนั้นปี 2554 สมัยนายชัยวัฒน์ ถิ่นลิขิต
อักษร เป็นหัวหน้าอุทยานแห่งชาติแก่ง
กระจาน ใช้มาตรการผลักดันชาวกะเหรียง
ออกจากผืนป่า เจ้าหน้าที่อุทยานเฝ้าบ้านพัก
พืชผลทางการเกษตร และนำตัวชาวบ้านออก
จากป่าแก่งกระจาน ต่อมาก็ปู่คออี กับพวก 6
คน รวมตัวกันฟ้องร้องกรมอุทยานแห่งชาติ
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และเจ้าหน้าที่ ให้ขาดใช้
ค่าเสียหายกรณีรื้อเพาทำลายสิ่งปลูกสร้างและ
ทรัพย์สิน

จนกระทั่งเมื่อวันที่ 12 มิ.ย.2561 ศาล
ปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้กรมอุทยาน
แห่งชาติฯ ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ผู้
ฟ้องคดีที่ 1,2,3 และ 6 เป็นเงิน 51,407 บาท
ต่อราย ผู้ฟ้องคดีที่ 4 เป็นเงิน 45,302 บาท
และผู้ฟ้องคดีที่ 5 เป็นเงิน 50,807 บาท แต่ปู่
คออีและพวกไม่ได้รับสิทธิกลับเข้าไปอยู่ที่
ถิ่นฐานเดิม เนื่องจากศาลเห็นว่าไม่มีหนังสือ
รับรองสิทธิในที่ดินจากรัฐ ศาลจึงไม่อาจ
กำหนดบังคับให้กลับไปอยู่ที่เดิมได้ โดยปู่คอ
อีเคยให้สัมภาษณ์ไว้ว่าเป้าหมายในการฟ้อง
ไม่ใช่เงิน แต่ต้องการกลับไปอยู่ในถิ่นอาศัย
เดิมที่เกิดมา คือบ้านบางกลอยบน หรือใจแผ่น
ดินกลางป่าแก่งกระจาน

จากนั้นวันที่ 31 ก.ค. ปู่คออี แม้อายุมาก
ถึง 107 ปี แล้ว แต่เพิ่งได้รับสัญชาติไทย ใน
ฐานะคนไทยตกล่นทางทะเบียนรายภูร และ
ไปทำบัตรประจำตัวประชาชน ที่ว่าการอำเภอ
แก่งกระจาน จ.เพชรบูรี นอกจากนี้ปู่คออียัง
ได้รับรางวัลเกียรติยศ “ผู้อุทิศตนเพื่อสิทธิ
มนุษยชน” จากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ (กสม.) เมื่อปี 2560

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เรื่องราวของปู่คออี

ผู้นำทางจิตวิญญาณ และผู้อ้าวโสสูงสุดของ
กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง เป็นที่รู้จักของผู้คนใน
วงกว้าง หลังออกมารี้องเรียนเรื่องที่ถูกเจ้า
หน้าที่อุทิyanบุกเพาบ้านและยุ่งข้าว ทึ้งยังถูก
กล่าวหาว่าเป็นชนกลุ่มน้อยจากฝั่งพม่าที่
พัวพันกับยาเสพติด แต่ปู่คืออีกขั้นมาคลอด
ว่าอาศัยอยู่ในพื้นที่แก่งกระ Jianมายาวนาน
ไม่ใช่คนที่ข้ามมาจากฝั่งพม่า และไม่ได้ตัดไม้
ทำลายป่า หรือพัวพันยาเสพติดตามที่ถูกกล่าว
หาแต่อย่างใด

จากนั้นช่วงต้นเดือนก.ย.2554 ปู่คืออีกเดิน
ทางมาให้ข้อเท็จจริงกับนักกฎหมายสภา
ทนายความ แต่เพียงให้หลัง 1 สัปดาห์ นาย
ทัศน์กลม โอบอ้อม หรืออาจารย์ป้อด อคิด
ผู้สมัคร ส.ส.เพชรบูรี พรรคเพื่อไทย ผู้ที่นำ

ชาวบ้านมาร้องเรียนถูกมือปืนยิงเสียชีวิต
ต่อมาวันที่ 17 เม.ย.2557 นายพอละจี หรือ
บิลลี่ รักก่างเจริญ หلانชาญปุ่ค้ออี ที่ร่วม
เกลื่อนไห้วังฟ่องร้องเจ้าหน้าที่อุทyan กีวยดัว
ไปอย่างลึกลับจนบัดนี้ หลังจากถูกเจ้าหน้าที่
อุทyan ควบคุมดัว

โดยตลอดระยะเวลา 7 ปี นอกจากต้อง
พลัดพรากจากภินnek เกิดแล้ว ปุ่ค้ออียังต้อง^{รับ}
สูญเสียหلانชาญ และผู้ที่นำชาวบ้านมาร้อง
เรียน จำนวนว่าระสุดท้ายของชีวิต ปุ่ค้ออีก็
ไม่ได้กลับคืนสู่ภินnek ตามที่ต้องการ ปิดปาก
ชีวิตในวัย 107 ปี ทึ่งเรื่องราว ไว้เป็นตำนาน
แห่งผืนป่าแห่งกระจาบ บ้านใจแผ่นดิน